

Uvod u programiranje

- predavanja -

listopad 2025.

4. Kontrola toka programa

if-else-if, switch, do-while

Vodič „03 Prije četvrtog predavanja”

- Očekuje se da ste savladali (na razini na kojoj je obrađeno u vodiču):
 - Stil pisanja programa
 - Stilske preporuke
- Pitanja?

Primjer

- Programska zadatka
 - s tipkovnice učitati tri različita cijela broja (nije potrebno kontrolirati jesu li brojevi ispravno upisani)
 - na zaslon ispisati najveću učitanu vrijednost
 - primjer izvršavanja programa

```
Upisite tri razlicita cijela broja > 1 17 -2
Najveci broj je 17.
```

Rješenje (1. varijanta)

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int x, y, z, rez;
    printf("Upisite tri razlicita cijela broja > ");
    scanf("%d %d %d", &x, &y, &z);
    if (x > y) {
        if (x > z) {
            rez = x;
        } else {
            rez = z;
        }
    } else {
        if (y > z) {
            rez = y;
        } else {
            rez = z;
        }
    }
    printf("Najveci broj je %d\n", rez);
    return 0;
}
```

Rješenje (2. varijanta)

```
#include <stdio.h>

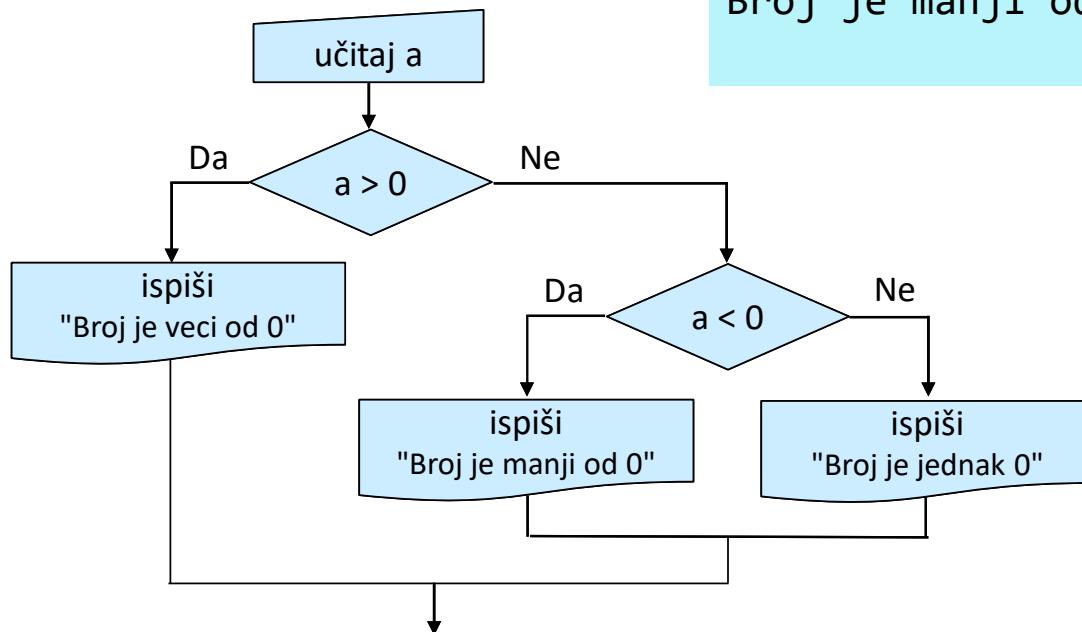
int main(void) {
    int x, y, z, rez;
    printf("Upisite tri razlicita cijela broja > ");
    scanf("%d %d %d", &x, &y, &z);
    rez = x;
    if (y > rez)
        rez = y;
    if (z > rez)
        rez = z;
    printf("Najveci broj je %d\n", rez);
    return 0;
}
```

Kaskadna selekcija

Primjer

- Programski zadatak

- učitati cijeli broj. Ovisno o učitanoj vrijednosti, na zaslon ispisati jednu od poruka "Broj je veci od 0", "Broj je jednak 0" ili "Broj je manji od 0"

Upisite cijeli broj > -47
Broj je manji od 0

- kaskadna selekcija:
obavljanje niza testova
koje se zaustavlja u
prvom slučaju u kojem
je neki od uvjeta
zadovoljen

Rješenje

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int a;

    printf("Upisite cijeli broj > ");
    scanf("%d", &a);

    if (a > 0) {
        printf("Broj je veci od 0\n");
    } else {
        if (a < 0) {
            printf("Broj je manji od 0\n");
        } else {
            printf("Broj je jednak 0\n");
        }
    }
    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int a;

    printf("Upisite cijeli broj > ");
    scanf("%d", &a);

    if (a > 0) {
        printf("Broj je veci od 0\n");
    } else if (a < 0) {
        printf("Broj je manji od 0\n");
    } else {
        printf("Broj je jednak 0\n");
    }

    return 0;
}
```

Primijetiti da je u žutim zagradama samo jedna naredba – if-else. Što ako izostavimo zgrade?

Primjer

- Programska zadatka
 - učitati cijeli broj koji predstavlja brojčanu ocjenu. Ovisno o učitanoj vrijednosti, na zaslon ispisati jednu od poruka:
 - izvrstan
 - vrlo dobar
 - dobar
 - dovoljan
 - nedovoljan
 - neispravna ocjena

Rješenje (odsječak programa)

```
if (ocj == 5) {  
    printf("izvrstan");  
} else {  
    if (ocj == 4) {  
        printf("vrlo dobar");  
    } else {  
        if (ocj == 3) {  
            printf("dobar");  
        } else {  
            if (ocj == 2) {  
                printf("dovoljan");  
            } else {  
                if (ocj == 1) {  
                    printf("nedovoljan");  
                } else {  
                    printf("neispravna ocjena");  
                }  
            }  
        }  
    }  
}
```

- program je napisan stilski ispravno
- ipak, zbog velikog broja selekcija u kaskadi postaje težak za pisanje i čitanje. Lako je pogriješiti u broju zagrada i indentaciji za koju se troši previše prostora
- također primijetiti da su vitičaste zagrade iza else (osim zadnjeg) nepotrebne jer se iza else uvijek nalazi samo jedna naredba - sljedeća naredba if

- napišimo program malo drugačije: uklonimo nepotrebne vitičaste zagrade i suvišnu indentaciju

Rješenje (odsječak programa)

```
if (ocj == 5) {  
    printf("izvrstan");  
} else if (ocj == 4) {  
    printf("vrlo dobar");  
} else if (ocj == 3) {  
    printf("dobar");  
} else if (ocj == 2) {  
    printf("dovoljan");  
} else if (ocj == 1) {  
    printf("nedovoljan");  
} else {  
    printf("neispravna ocjena");  
}
```

dodatno: u ovom konkretnom primjeru smiju se
ispustiti sve vitičaste zagrade

- Uočiti:
 - pojednostavljuje se pisanje i povećava preglednost koda
 - programeri će lako uočiti da se radi o ničem drugom nego o nizu ispitivanja uvjeta koji jedan drugog isključuju

Objašnjenje

- U nekim programskim jezicima postoji poseban oblik naredbe za kaskadnu selekciju. Npr. u jeziku Python:

```
if ocj == 5:  
    print "izvrstan"  
elif ocj == 4:  
    print "vrlo dobar"  
elif ocj == 3:  
    print "dobar"  
elif ocj == 2:  
    print "dovoljan"  
elif ocj == 1:  
    print "nedovoljan"  
else:  
    print "neispravna ocjena"
```

Objašnjenje

- U nekim programskim jezicima postoji poseban oblik naredbe za kaskadnu selekciju (npr. u jeziku Python).
- U programskom jeziku C **ne postoji** posebna naredba za **kaskadnu selekciju**
 - koristi se niz ugniježđenih dvostranih selekcija, koje se samo radi preglednosti pišu na karakterističan način. Praktički, **radi se o stilu pisanja, a ne o posebnoj naredbi za kaskadnu selekciju**:

```
if (logički_izraz_1)
    naredba_1;
else if (logički_izraz_2)
    naredba_2;
else if (logički_izraz_3)
    naredba_3;
...
else
    naredba_n;
```

- prema potrebi, na mjestima pojedinačnih naredbi (naredba_1, naredba_2, ...) mogu se koristiti složene naredbe
- prema potrebi, posljednji else i pripadna naredba se mogu izostaviti

Moguće dvojbe u vezi dijela naredbe else

- **Važno pravilo:** else dio naredbe za selekciju "pripada" najbližoj if naredbi (koja već nema "svoj" else dio)
- Nepažljivo ugniježđena naredba za selekciju koja nema svoj else dio, može dovesti do kasnije teško uočljive logičke pogreške
 - Primjer: ako je cijelobrojna vrijednost b različita od nule, tada provjeriti je li cijelobrojna vrijednost a djeljiva s b, i ako jest, ispisati poruku "a je djeljiv s b". Inače (ako je b jednaka nuli), ispisati poruku "b je nula"

Pogrešno! Indentacija ne pomaže!

```
if (b != 0)
    if (a % b == 0)
        printf("a je djeljiv s b");
else
    printf("b je nula");
```

Ispravno

```
if (b != 0) {
    if (a % b == 0)
        printf("a je djeljiv s b");
} else
    printf("b je nula");
```

Skretnica - switch

Skretnica - switch

- U slučaju kada se kaskadna selekcija temelji na relacijskim izrazima u kojima se testira jednakost cijelobrojnih vrijednosti, prikladno je koristiti naredbu `switch`
 - to znači da je naredba `switch` primjenjiva samo u jednom od sljedećih slučajeva kaskadne selekcije:

```
if (ocj == 5) {  
    printf("izvrstan");  
} else if (ocj == 4) {  
    printf("vrlo dobar");  
} else if (ocj == 3) {  
    printf("dobar");  
} else if (ocj == 2) {  
    printf("dovoljan");  
} else if (ocj == 1) {  
    printf("nedovoljan");  
} else {  
    printf("neispravna ocjena");  
}
```

```
if (x < 0)  
    printf("x je negativan");  
else if (x > 0)  
    printf("x je pozitivan");  
else  
    printf("x je nula");
```

Skretnica - switch

C program - sintaksa

```
switch (cjelobrojni_izraz) {  
    case konstantni_cjelobrojni_izraz_1:  
        naredbe_1  
    case konstantni_cjelobrojni_izraz_2:  
        naredbe_2  
    case konstantni_cjelobrojni_izraz_n:  
        naredbe_n  
    default:  
        naredbe_d  
}
```

- **cjelobrojni_izraz:** izraz koji rezultira cjelobrojnom vrijednošću (cjelobrojne konstante, varijable, operatori)
- **konstantni_cjelobrojni_izraz:** cjelobrojni izraz koji ne sadrži varijable

Labela i označena naredba (*labeled statement*)

- Labela (oznaka naredbe, *label*) koristi se za označavanje naredbi. Time neke od naredbi za kontrolu toka programa dobivaju mogućnost izravno usmjeriti daljnje izvršavanje programa na tako označene naredbe (označena naredba, *labeled statement*). Npr. naredba switch može daljne izvršavanje programa usmjeriti na naredbe označene jednim od dvaju* oblika labela:
 - case konstantni_cjelobrojni_izraz:
 - default:
- redoslijed labela u naredbi switch nije propisan (npr. labela default: se može navesti prva), ali poredak labela može utjecati na ukupno ponašanje naredbe
- navođenje labele default: nije obavezno

* Kasnije će biti opisan još jedan oblik labele koji se koristi u kombinaciji s naredbom goto

Skretnica - switch - princip djelovanja

- izračuna se vrijednost cjelobrojnog izraza S (izraz u zagradama iza ključne riječi **switch**)
 - **ako postoji** labela L s vrijednošću jednakoj S, izvršavanje programa se nastavlja naredbom označenom labelom L (i ne prekida se nailaskom na sljedeću labelu!).
 - kolokvijalno: nastavlja se "propadanje niz labele"
 - **inače** (ako ne postoji takva labela L) izvršavanje programa se nastavlja naredbom označenom labelom **default**: (ako takva labela u naredbi postoji, inače naredba **switch** odmah završava)
- pokušajmo ispis naziva ocjena umjesto kaskadnom selekcijom riješiti s pomoću naredbe **switch**

Primjer: neispravno rješenje

```
switch (ocj) {  
    case 5:  
        printf("izvrstan");  
    case 4:  
        printf("vrlo dobar");  
    case 3:  
        printf("dobar");  
    case 2:  
        printf("dovoljan");  
    case 1:  
        printf("nedovoljan");  
    default:  
        printf("neispravna ocjena");  
}
```

- zašto je rješenje neispravno?
 - ako se u varijabli `ocj` nalazi vrijednost 3, ispisat će se dobar dovoljan nedovoljan neispravna ocjena
- Naredbu `switch` treba dopuniti tako da se njeno izvršavanje prekine nakon što se obave naredbe iza odgovarajuće labele
 - koristiti naredbu `break`

Primjer: ispravno rješenje

```
switch (ocj) {  
    case 5:  
        printf("izvrstan");  
        break;  
    case 4:  
        printf("vrlo dobar");  
        break;  
    case 3:  
        printf("dobar");  
        break;  
    case 2:  
        printf("dovoljan");  
        break;  
    case 1:  
        printf("nedovoljan");  
        break;  
    default:  
        printf("neispravna ocjena");  
        break;  
}
```

- naredba `break` prekida daljnje izvršavanje naredbe u kojoj je navedena
 - (kasnije će se ta ista naredba koristiti i za prekidanje dalnjeg obavljanja petlje)
- posljednju naredbu `break` nije nužno napisati, ali se preporuča radi izbjegavanja kasnijih logičkih pogrešaka
- u ovom primjeru redoslijed navođenja labela nije važan

Namjerno izostavljanje naredbe break

- izostanak naredbe break je česta logička pogreška. Ipak, postoje slučajevi u kojima se željena funkcionalnost postiže upravo izostavljanjem naredbe break
 - primjer: ako ocj pripada skupu { 2, 3, 4, 5 } ispisati ispit polozen, ako je ocj jednaka 1 ispisati ispit nije polozen, inače ispisati neispravna ocjena
 - u ovom primjeru redoslijed labela jest važan. Što bi se dogodilo kad bi se labela case 4: preselila na posljednje mjesto?

```
switch (ocj) {
    case 2: /*FALLTHROUGH*/
    case 3: /*FALLTHROUGH*/
    case 4: /*FALLTHROUGH*/
    case 5:
        printf("ispit polozen");
        break;
    case 1:
        printf("ispit nije polozen");
        break;
    default:
        printf("neispravna ocjena");
        break;
}
```

Kaskadna selekcija ili skretnica?

- svaka naredba switch može se napisati u obliku kaskadne selekcije (obrnuto ne vrijedi)
- prethodni primjer može se riješiti i s pomoću kaskadne selekcije:

```
if (ocj == 5 || ocj == 4 ||
    ocj == 3 || ocj == 2) {
    printf("ispit polozen");
} else if (ocj == 1) {
    printf("ispit nije polozen");
} else {
    printf("neispravna ocjena");
}
```

Kaskadna selekcija ili skretnica?

- zašto onda uopće postoji naredba switch?
 - program je razumljiviji jer je odmah vidljivo da se radi o selekciji koja se temelju na usporedbi pojedinačnih cjelobrojnih vrijednosti
 - izvršavanje naredbe switch je (najčešće) brže od izvršavanja ekvivalentne naredbe napisane u obliku kaskadne selekcije
 - u kaskadnoj selekciji logički izrazi se "kaskadno" evaluiraju, sve dok se ne dospije do logičkog izraza koji se evaluira kao istina
 - u naredbi switch obavlja se izravni skok (strojna instrukcija JUMP) na prvu naredbu iza odgovarajuće labele. Upravo je to razlog zašto izraz u labeli mora biti konstantni cjelobrojni izraz: na taj način prevodilac može unaprijed odrediti adresu strojne naredbe na koju treba izravno "skočiti" zavisno od vrijednosti izraza navedenog iza ključne riječi switch

Programske petlje

Programske petlje

- namijenjene su obavljanju određenog programskog odsječka (jedne ili više naredbi koje čine tijelo petlje) više puta
- U programskom jeziku C koriste se tri vrste petlji
 1. programske petlje s ispitivanjem uvjeta **na početku**
 - ovisno o početnim uvjetima može se dogoditi da se tijelo petlje uopće neće izvršiti
 2. programske petlje s ispitivanjem uvjeta **na kraju**
 - tijelo petlje će se izvršiti barem jednom
 3. programske petlje s **poznatim brojem ponavljanja**
 - broj ponavljanja može se unaprijed izračunati i (u principu) ne ovisi o izvršavanju tijela petlje

1. Programska petlja while

S ispitivanjem uvjeta na početku

Programske petlje - motivacija

- Programski zadatak
 - na zaslon ispisati prvih 20 prirodnih brojeva

```
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
```

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    printf("%d ", 1);
    printf("%d ", 2);
    printf("%d ", 3);
    printf("%d ", 4);
    ...
    printf("%d ", 19);
    printf("%d ", 20);
    return 0;
}
```

- mnogo puta se ponavlja (gotovo) isti posao, s time da je sav teret ponavljanja istog posla pao na programera
- s ovakvim rješenjem ne možemo biti zadovoljni - želimo da računalo veliki broj puta ponovi naredbe koje programer napiše samo jednom
- problem je što se u ovom rješenju ne ponavlja potpuno isti posao jer svaki put se ispisuje nova **konstanta**

Programske petlje - motivacija

- modificirati prethodni program. Umjesto konstante koristiti varijablu. Sada će isti niz naredbi obavljati mnogo puta

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int broj = 1;
    printf("%d ", broj);
    broj = broj + 1;

    printf("%d ", broj);
    broj = broj + 1;

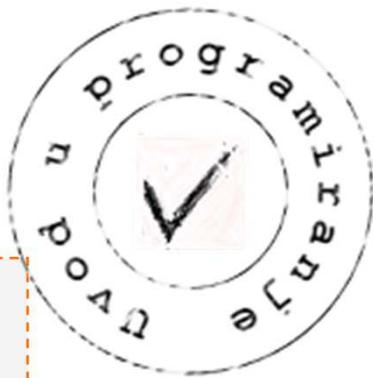
    ...
    printf("%d ", broj);
    broj = broj + 1;

    return 0;
}
```

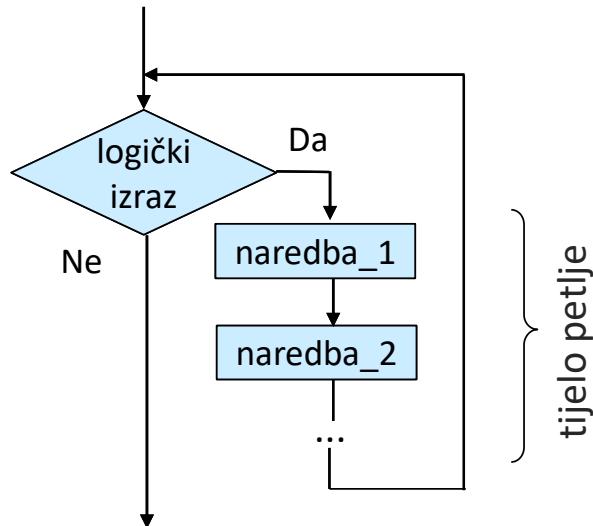
- još nismo zadovoljni. I ovdje je programer ponavljao potpuno iste naredbe (dok god je vrijednost varijable broj bila manja ili jednaka 20)
- potrebna je kontrolna programska struktura pomoću koje će se računalu moći zadati ponavljanje istih naredbi. Nešto poput:

```
int broj = 1;
ponavljam dok je broj ≤ 20
    printf("%d ", broj);
    broj = broj + 1;
```

Programska petlja s ispitivanjem uvjeta na početku

Dijagram toka

tijelo petlje

C program - sintaksa

```
while (logički_izraz)  
    naredba; jedna naredba!
```

Što ako tijelo petlje sadrži više od jedne naredbe?
Rješenje: koristiti složenu naredbu.

C program - primjer

```
...  
broj = 1;  
while (broj <= 20) {  
    printf("%d ", broj);  
    broj = broj + 1;  
}  
...
```

tijelo petlje

Primjer

- Programska zadatka
 - Učitati nenegativni cijeli broj. Nije potrebno provjeravati ispravnost unesenog broja. Ispisivati ostatke uzastopnog dijeljenja učitanog broja s 2, a postupak prekinuti kad se dijeljenjem dođe do 0
 - učitani broj može biti 0. Može se dogoditi da se neće ispisati niti jedan ostatak dijeljenja, odnosno da se tijelo petlje neće izvršiti niti jednom
 - Primjeri izvršavanja programa

```
Upisite nenegativan cijeli broj > 11↵
```

```
Upisali ste 11↵
```

```
Ostatak = 1↵
```

```
Ostatak = 1↵
```

```
Ostatak = 0↵
```

```
Ostatak = 1↵
```

```
Upisite nenegativan cijeli broj > 0↵
```

```
Upisali ste 0↵
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int broj, ostatak;
    printf("Upisite nenegativan cijeli broj > ");
    scanf("%d", &broj);
    printf("Upisali ste %d\n", broj);

    while (broj != 0) {
        ostatak = broj % 2;
        printf("Ostatak = %d\n", ostatak);
        broj = broj / 2;
    }
    return 0;
}
```

Primjer

- Programska zadatka
 - Učitavati i zbrajati cijele brojeve dok se ne upiše cijeli broj 0. Ispisati sumu učitanih brojeva.

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int broj, suma = 0;
    printf("Upisite broj > ");
    scanf("%d", &broj);
    while (broj != 0) {
        suma = suma + broj;
        printf("Upisite broj > ");
        scanf("%d", &broj);
    }
    printf("Suma = %d\n", suma);
    return 0;
}
```

- broj treba učitati barem jednom, a zatim ponovo u svakom koraku petlje
- petlja s ispitivanjem uvjeta na početku nije naročito prikladna za rješavanje ovog zadatka.

Primjer

- Ponavljanje dijela programskog koda može se izbjegći *trikom* kojim će se osigurati barem jedan ulazak u tijelo petlje

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int broj = 1, suma = 0;
    while (broj != 0) {
        printf("Upisite broj > ");
        scanf("%d", &broj);
        suma = suma + broj;
    }
    printf("Suma = %d\n", suma);
    return 0;
}
```

Primjer

- ... ili korištenjem pomoćne varijable

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int broj, suma = 0, prviProlaz = 1;

    while (broj != 0 || prviProlaz == 1) {
        if (prviProlaz == 1) prviProlaz = 0;
        printf("Upisite broj > ");
        scanf("%d", &broj);
        suma = suma + broj;
    }
    printf("Suma = %d\n", suma);
    return 0;
}
```

Zadatak

- Unesite cijeli broj i rastavite ga na proste faktore

Primjer obavljanja:

Unesite broj: 750

750 = 2 * 3 * 5 * 5 * 5

Zadatak

- **Newtonovom** metodom izračunajmo **drugi korijen** pozitivnog realnog broja:
 - kao početna vrijednost za y se odabire vrijednost 1.
 - porastom broja iteracija y postaje sve bliži točnoj vrijednosti drugog korijena od x
 - Prestati računanje kad absolutna vrijednost razlike y u dva uzastopna koraka bude manja od 0.1%.

x	y	x/y	Prosjek ($y, x/y$)
3	1.0	3.	2.0
3	2	1.5	1.75
3	1.75	1.71429	1.73214
3	1.73214	1.73196	1.73205

Prije sljedećeg predavanja

- Edgar:
 - Tutorial: **04. Prije petog predavanja**
 - Public exams: **4. vježbe uz predavanja – kontrola toka programa**